

i deres egen Bedrift end 23 Kr. Jeg sagde, at dersom der er nogen, der sælger, sælger de det i alt Fald ikke for 23 Kr. Det nytter ikke at tale om en Rationering, medmindre man overtager Kornet og gør sig til Herre over denne Vare.

Jeg skal ikke sige mange Ord til den højtærede Minister angaaende Brunkullene. Vi møder senere i denne Samling dette Spørgsmaal paa en meget haardhændet Maade ved de Bevillinger, der bliver optaget i den Anledning paa Tillægsbevillingsloven. Jeg vil haabe, at de maa blive bilagt med alle Oplysninger om denne Sag, og da vil det ses; at det ikke har været Paastande for ikke at sige løse Paastande, der har været fremsatte af mig. Det skal da nok vise sig, at det bliver en kostbar Foranstaltning for Staten, og den Reserve, som Ministeren forleden Dag sagde, vi skulde have her som Brændsel for Aaret, vil vi ikke have. Det er givet. Med Hensyn til Ekspropriationen vil jeg sige, at den højtærede Minister ikke har givet sig den fornødne Tid til at se den Ejendom, hvor han regner med de 60,000 Kr. pr. Hektar, som han sagde, det private Initiativ har vurderet den til. Det er ikke nogen af de Ejendomme, der er eksproprieret. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det har jeg heller ikke sagt). Saa ved jeg overhovedet ikke, hvad den højtærede Minister mener med sin Udtalelse, for den Mand, som har disse Ejendomme, hvor Hedeselskabet prøvede paa at faa Akkord om Levering af Brunkul, kan ikke sætte nogen som helst Pris, det har han ikke Magt til. Men Staten har Magt til at sætte en Pris paa de overtagne Arealer, og den har gjort det. Et Sted har den betalt Jordværdien, som Ministeren siger; med 180 Kr. pr. ha uden Hensyn til Kullene.

Jeg skal kun gøre en Bemærkning endnu. Taksationskommissionen, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) omtalte i Gaar, siger, at naar den har sat Prisen paa dette Kulleje saa lavt, som Tilfældet er, i Sammenligning med den anden Pris, er det, fordi man anser Kullene, som de ligger dér, for at være saare lidet eller intet værd. Men hvorfor har da Brændselsnævnet eksproprieret dette Areal? Der er Arealer nok andre Steder, ogsaa umiddelbart ved det Leje, Fasterholt, som

er eksproprieret. Hvorfor har man da eksproprieret dette Leje, som ingenting er værd, men hvis Pris vi sikkert, naar vi kommer til Tillægsbevillingslovens Behandling til Foraaret, vil komme til at føle? Det er vel nok rigtigt, at Lejet ligger meget lavt med Hensyn til Afvanding, og det er rigtigt, at det har et stort Jordoverlag, men alt dette gør, at det for Staten bliver saa dyrt at faa Kullene frem. Og Staten kunde efter min Mening helt have undgaaet dette og tilvejebragt Kulreserve, uden at den havde behøvet at ofre en eneste Øre. Den kunde have ladet det private Initiativ virke, og Kullene var kommet frem. Og den kunde have sat Maksimalpris for Kullene og sagt: I skal betale Kontrol og Salgskontor af denne Maksimalpris. Staten behøvede ikke at være interesseret med en eneste Øre. Nu vil vi sikkert, naar Tillægsbevillingsloven kommer, faa at føle, at det drejer sig om Hundreder af Tusinder Kroner. Det vil ogsaa, naar Tillægsbevillingsloven kommer, vise sig, at de Tal, jeg anførte forleden Dag angaaende den eksproprierede Ejendom ved Fasterholt, er rigtige, at Beløbet ikke vil være, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) sagde, 35,000 Kr., nej, det vil være 35,000 Kr. plus 1,600 Kr. plus 32,000 Kr. plus 4,400 Kr. Det er det, Ejendommen er eksproprieret og overtager til. Det er den Pris, man betaler baade for Ejendommen, for Brydningsretten og for de Kul, der laa dels ved Stationen, dels ved Lejet. Alt dette har man faaet dér, medens man overfor den anden Ejendom sagde: Det vil vi ikke respektere, men vi tager Lejet. Men hvorfor tager man Lejet, hvis det ikke duer? Jeg sagde forleden, at det forekom mig, at den Maade, hvorpaa Ministeren omtalte Stillingen overfor den vedkommende Mand, var kynisk, og det har jeg ikke fortrudt, for det er Sandhed.

Borghjerg: Det er for anden Gang, jeg har tilladt mig at tegne mig paa Talerlisten. Jeg er mig bevidst ikke at have talt unødigt eller unødigt længe under denne Finanslovdebat. Naar jeg i Lørdags tillod mig at tegne mig for anden Gang, var det for at svare det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Han havde citeret nogle Udtalelser af mig fra i Fjor om Valg-